

## VZORNÝ ČÍŠNÍK

V nejvybranější restauraci jednoho přímořského letoviska mají vynikajícího číšníka. Dokáže v jedné ruce balancovat s jídly pro celou mnohohlavou společnost, proplétá se mezi stoly a židlemi, aniž se jich dotkne; báječně podává jídla, nalévá a vykonává pohyby rukou, je prostě ve svém oboru dokonalý (téměř se zručností akrobata). Do restaurace dochází společnost pánů obletujících známou herečku Mirandu. Číšník je obsluhuje. Vždy si počíná s obvyklou bravurou, nespouští však přitom pohled z krásné mladé dámy, do které se posléze a konečně zamiluje. Uhádne se to již ze způsobu, jak u stolu, u něž bude ona sedět, zdobí prostírání vázami květin a květinami a jak pro ni vybírá nejjemnější ovoce a pečivo.

Posléze ho jednou přece jen napadne toužebné přání nějak se k této kráse přiblížit. Ale jak? Jeho oblek je příliš jednoduchý, než aby se mohl odvážit k ní ve společnosti přistoupit, ani jeho prostředky nestačí na to, aby jí nahradil celé to hejno jejích obdivovatelů. Konečně dostává dobrý nápad. Mladá dáma chodí každý den na pláž. Tam, o tom je přesvědčen, se nebude nijak lišit od ostatních návštěvníků díky uniformitě, již mu propůjčují plávky. Koupí si tedy elegantní plavky a jde na pláž. Ihned nato vyjde z kabiny mladý muž atletické postavy a příjemného zevnějšku. A pak má před ostatními plážovými hosty ještě jednu výhodu: jako dítě pobřeží je výtečným plavcem. Předvádí své umění: jakoby náhodou se přiblíží ke skupině, jejímž středem je herečka Miranda, skáče do vody, potápí se, vynáší nad hladinu kameny a mušle a soustřeďuje na sebe pozornost. Herečka sleduje jeho výkony s napětím, až posléze, aby vyzkoušela jistotu neznámého plavce, vhodí do vody svůj náhrdelník. A plavec ho vynese z mořského dna. Tak se spolu seznámí.

Vidí se nyní častěji. Herečka ho stále vyhlíží a ve dnech, kdy přichází, úplně zanedbává ostatní společnost. Hrají si jako malé děti na písku, jsou veselí a šťastní. Ale kdo je a čím je, to se ta dáma od něj nedokáže dozvědět. Představil se prostým jménem, to jí ovšem nestačí. Když někdy spolu, zahalení do svých koupacích plášťů, sedí v plážové restauraci nebo když se s ní prochází, povídá si s ní, naprosto vždy na ni působí dojmem dokonale vychovaného kavalíra. A ona je přesvědčena, že pod jeho prostým jménem se skrývá jiné, daleko vznešenější. Ale marně se snaží o něm něco dozvědět. Vždy odchází dříve než ona, pokaždé náhle a nedostižně zmizí.

A večer, vždy zcela změněn svým frakem a účesem, ji obsluhuje se strnulým, nehybným obličejem při večeři a zůstává zcela nepoznán.

Na pláži se jí stává stále milejší a nenahraditelnější, bez něj se nudí, vyhlíží ho a spěchá mu v ústřety, když ho vidí, jak se blíží. Projevuje mu stále více přízně a snáší, když se jí dotýká, líbá jí ruku, prokazuje jí drobné něžnosti, až mu jednoho dne nabídne tvář a ústa k polibku. Stejného dne se však rozhodne, že se o tomto muži, kterého začíná milovat, všechno doví.

Příštího dne na něj upozorní svou komornou, která se potom postaví u východu z pláže. Skutečně ho pozná mezi odcházejícími. Vidí ho mizet ve dveřích hotelu a vrátný jí řekne, že onen muž je zaměstnán v restauraci jako číšník. A komorná o všem informuje svou paní.

Herečka zuří. Muž, kterému dávala přede všemi přednost, jemuž tolik dovolila, do nějž se téměř zamilovala – je pouhý číšník. Uražena myslí na pomstu.

Večer v restauraci nosí číšník hory jídel v ruce a na natažené paži na stůl, který opět vyzdobil ohromným množstvím květů. Tentokrát se však dáma na něj dívá. Zrozpačítí. Neklade jídla tam, jak byla objednána. Hosté jsou překvapeni. Dáma se směje. Jeho ruce se začínají třást. Poznala ho? Při příštím chodu opakuje své pohledy i úsměv a střídá je s lhostejností. Číšník si není jist, snad ho přece jen nepoznala. Ale i jeho chování znejistí; nešikovně drží talíře, mísy, poháry. Vysmívají se mu. Ze vzorného číšníka je rozpačitý, bezmocný muž. Zdá se mu, že ho chce dáma oslovit – vylije víno na stůl. Dáma se k němu obrátí – on polije sako jednoho pána. Hosté ho považují za opilého. Přinese nová jídla. Stejná historie. Teď mu již všechno padá z rukou. Je směšný a nešikovný. Kompot, omáčky, víno přistávají na šatech hostů, a když se k němu herečka s hlasitým smíchem obrátí, nechá všechno spadnout; pánové uskakují před roztékajícími se jídlý, avšak stále nové chody padají k zemi a zanechávají své stopy i na krásné toaletě herečky. Hluk a zmatek. Číšník stojí zahanbený a rozpačitý, zavolají hoteliéra a ten na žádost dámy ihned propouští nešikovného číšníka ze svých služeb.

Příštího dne stojí číšník s kufříkem u přístavního můstku a čeká na pobřežní parník, aby se pustil někam jinam za hledáním jiného místa; a těsně při můstku proplouvá plachetnice, v ní sedí včerejší společnost. Jakmile ho dáma spatří, začne se jízlivě smát. Nyní chápe, že jej poznala a pomstila se mu.

Tu se posadí na svůj kufřík a dá se do pláče.

Přeložil Milan Hubený

\* \* \*